

Українські обереги

Балаховицька ПШБ

УКРАЇНСЬКІ ОБЕРЕГИ

Без верби на покуті та хрешеної ікони, без пучечка зілля, старої підкови та вишитого рушника наші прашури не уявляли свого життя. Ці речі супроводжували їх від першого крику до останнього подиху, уособлювали добро й силу, захищали від всіляких негараздів. Вони були не лише корисними, їх наділяли магічними властивостями і свято вірили в їхню надприродну таємничу силу. Такі магічні речі існували і існують у культурній традиції кожного народу і називаються оберегами.

Здавна нашим прашурам оберегами слугували трави та дерева, птахи та звірі, пізніше - спеціально виготовлені "магічні" предмети. Обереги були хатними та такими, що брали в дорогу. Існували обереги від чорних сил та хвороб, обереги шлюбу та щасливого життя, родинного захисту. Спільним у всіх цих речей було те, що вони трималися на сильній людській вірі, заряджалися нею, вони були в душах людей, котрі широко вірили в їхню надприродну силу.

Вінок у багатьох народів (зокрема в українців) – це дівоча прикраса з живих або штучних квітів, колосків, кольорового пір'я.

Вважалося, що вінок з живих квітів захищає дівчину від напасників і лихого ока. Народ вірив, що дівчина, маючи на своїй голові вінок, володіє чарами. А ще вінок на голові і для здоров'я, тому є квіти, які потрібно обов'язково вплести.

До українського віночку вплітали різноманітні квіти, а всього в одному вінку могло бути до 12 різних квіток. Кожна квітка у віночку щось символізувала.

Троянда – кохання; біла лілія – символ чистоти і невинності, вважається квіткою діви Марії; волошка – простота, ніжність вереск – самостійність; дзвоник польовий – вдячність; лавр – успіх, слава; мальва – краса, холодність; півонія – довголіття; ромашка – мир, ніжність, кохання; безсмертник – здоров'я роду людському; калина – символ краси та дівочої вроди, символ України.

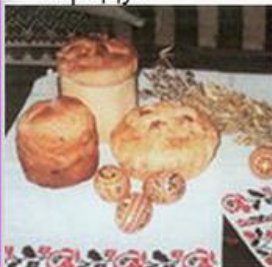

MyShare

FokinaLida.75@mail.ru

Рушник – це один національний оберіг, народний символ України.

Хліб-сіль на вишитому рушнику – то висока ознака гостинності народу.

Рушник на стіні – невід'ємний символ Хатнього інтер'єру; в Україні не було жодної оселі, яку б вони не прикрашали.

Рушником ушановували появу немовлят в родині, одруження дітей, зустрічали рідних і гостей, проводжали людину в останню путь, вряджали в далеку дорогу батька, сина, чоловіка й коханого.

MyShare

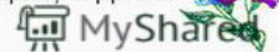
FokinaLida.75@mail.ru

Хліб належить до особливо шановних символів українського народу.

З давніх часів батьки привчали дітей своїх традицій – берегти хліб. Ще з молоком матері усвоювалися високі пошанівні форми бережливого ставлення до святая святих.

На весіллі в урочистій обстановці староста вирізав верхівку короваю й підносив на тарілці молодим, а дітям дарували шишки.

FokinaLida.75@mail.ru

Калину висаджували біля віконця на щастя, на благополуччя.

Прикрашали "спасову бороду", щоб добрий був урожай, добробут.

Калину в українській хаті вішали над дверима, щоб оберігала мир і спокій в оселі.

FokinaLida.75@mail.ru

Верба – ще один символ нашого народу.

Верба – це символ весни, пробудження природи: „зацвіла верба, прийшла весна”. Котики верби – то перші квіти на нашому столі, у нашій оселі.

Вербу висаджували на городах, біля ставу, річки. У народі кажуть: „Де верба, там і вода”. Тому криниці копали, де росте верба.

MyShare

FokinaLida.75@mail.ru

Вишиванки- це вишиті сорочки.

Їх дарували на щастя, здоров'я найдорожчій людині.

MyShare

FokinaLida.75@mail.ru

Ще оберегом є **лелеки**. Лелеки на стрісі – стережуть родинне вогнище,
оберігають мир в сім'ї, приносять щастя.

FokinaLida.75@mail.ru

Українська оселя теж є оберегом для кожної людини.

Наша хатка невеличка,
Лиш комірка і світличка;
Та вона нам веселенька,
Бо в ній господарить ненька.

Наша ненька – господиня,
Чиста хата, повна скриня,
Добре прибрана комора,
Бо до праці няня скоро.

FokinaLida.75@mail.ru

Відгадай!

Хоч не солодкий,
Та дуже смачний,
Хоч сам маленький,
Проте дорогий.
Сядемо обідати –
Він на столі.
Люблять його
І дорослі, й малі.

 MyShare

FokinaLida.75@mail.ru

Біле поле полотняне
Рівно ткане, чисто пране.
А по ньому голка ходить,
За собою нитку водить.
Покрутнеться так і сяк –
Зацвіте червоний мак.
Зазирне і там, і тут –
Васильки зацвітуть.

 MyShare

FokinaLida.75@mail.ru

За хатою у садочку
У зеленому віночку,
У червоному намисті
Дівчинонька чепуриться.
І збігаються всі діти
Щоб на неї поглядіти,
За намисто кожен смик
Та й укине на язик.

MyShare

FokinaLida.75@mail.ru

Які ноги заввишки,
такий ніс завдовжки.
Хату на хаті має,
всім жабам рахунок знає.

MyShare

FokinaLida.75@mail.ru